

uit de koude blubber van de
polder

kwam kunst niet zomaar
opbloeien

de hoofden in de nieuwe stad
waren

gevuld met vele andere zaken
maar

langzaam bekreep de zin om te
maken

dus de stad kreeg steeds meer
kleuren

en schatkamers stroomden vol
creatie

voor een groot deel van de
tijd

is hun inhoud voor velen
ongezien

maar wanneer de eiken zich
hullen

in gele oker, karmijn en
vermiljoen

mag de hele stad gaan
schatfietsen

door de wijken op zoek naar
kunst

wagenwijd heten de deuren hun
welkom

talloze blikken kunnen zich daar
laven

aan talrijke in kunst gegoten
verhalen

die vertellen wat misschien is
vergeten

dat niemand de wereld hetzelfde
ziet

dus koester dat unieke
perspectief

vang het in kleuren, klanken en
vormen

we zijn gemaakt om te maken en
delen

en diep van binnen
voelen we nog
steeds

dat er in elk van ons
een kunstenaar zit

